13e Jaargang CURACAO DEN 31n OCTOBER 1896. N 670

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels f. 0,50 voor elken regel meer fl. 0,07

BUREAU VAN DIT BLAD

PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,20.
Un annuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

EEN VRIJMETSELAAR - THEOLOGANT.

III.

De rede van Br.·. Wesenhagen heeft ons dus zoo duidelijk mogelijk aangetoond, dat er op het gebied van godsdienst, van geloof, in de loge twee stroomingen zijn, een geloovige en een ongeloovige; en dit blijkt te meer, wanneer men nagaat, hoe die redevoering door de vrijmetselaars ontvangen werd.

Toen de Fransche vertaling in het licht kwam, verblijdde een Scheveningsch logeman zich in de *Haagsche Courant* van 20 Aug. er over, dat men nu toch overtuigd werd, "dat een vrijmetselaar nog iets anders kan en moet zijn dan een godloochenaar." Daartegenover stond een andere Br.·., die het in het *Vaderland* van 22 Augustus betreurde, dat Br.·. Wesenhagen "zich laat brengen tot den wensch, dat van den candidaat der orde een positief geloof in God en in een leven na dit leven zou moeten worden gevorderd." En waar dezelfde inzender in het *Vaderland* spreekt over de op te richten positief-christelijke loges van Br.·. Wesenhagen, zegt hij: "Ik acht den schrijver (Br.·. Wesenhagen) te scherpzinnig en een te goed maçon, om niet in te zien, welke zeer gevoelige slag door zulk een maatregel aan de vrijmetselarij zou worden toegebracht."

En waarlijk, zóó is het ook. Door het positieve christendom zou de maçonnerie onvermijdelijk worden ten onder gebracht. En hoe is het mogelijk, dat men er aan denkt positief-christelijke loges op te richten, waar de anti-christelijke geest der vrijmetselarij reeds lang is bewezen, en elken dag duidelijker zich vertoont? Doch behalve dat, men behoeft toch niet bevreesd te zijn, dat de maçonnerie ooit zal vasthouden aan een christelijk grondbeginsel, want in het Weekblad der vrijmetselarij lezen wij, dat de soort van vrijmetselaars in de richting van Br.·. Wesenhagen het kleinste in getal is, en datzelfde weekblad erkent openhartig:

"Men is op zedelijk gebied als corporatie neutraal geworden, is gaan atheïstiseeren en gaan theologiseeren in de plaats, terwijl het juist andersom moet zijn en nu belooft te zullen worden, al cribleert het jaarboekje voor 1896 dan ook nog van theologie."

Neutraal, welzeker! De vrijmetselarij eene vereeniging van zoete, lieve jongens, die zoo maar alleen aan eigen volmaking arbeiden, en slechts alleen omdat zij zoo nederig zijn, in het verborgen medewerken aan de voltooiing van den grooten tempel des heelals! Kom, het is waarlijk al te gek, en wij zouden meer dan onnoozel moeten zijn, indien wij woorden zooals die van *L'Union fraternelle* voor goede munt aannamen. De Katholieken van Curaçao hebben zeker nooit het tegendeel van die neutraliteit ondervonden!

Neen, strijd tegen elk kerkelijk, staatkundig en maatschappelijk gezag, vooral vernietiging van het Christendom en algeheele ontbinding van de op het Christendom gebaseerde maatschappij, geen ander doel, geen ander streven heeft de vrijmetselarij.

En nu moge men in naam derzelfde neutraliteit verklaren: ieder geloovige, tot welke Kerk hij ook behoore, kan in de orde der vrijmetselaren worden opgenomen, zoodat niemand om den geloove mag worden geweerd, voor den Katholiek geldt dit alleen, mits hij gehoorzaamheid aan zijn Kerk weigere en hij een apostaat worde of een huichelaar. Voor hem immers is de onbeperkte veroordeeling, reeds meer dan een eeuw door de elkander opvolgende Pausen uitgesproken, voldoende om hem te overtuigen, dat de vrijmetselarij een verderfelijk genootschap is. Ja zelfs, welke iemands godsdienstige of anti-godsdienstige gezindheid ook wezen moge, hij zal bij een weinig nadenken moeten toegeven, dat waar een oordeel moet worden uitgesproken over het kunnen samengaan van Katholieke en maçonnieke beginselen, de Paus van Rome de eerste autoriteit is, wier uitspraak men dient te vernemen. En ook, wat heeft men te denken op het punt van zedeleer van een genootschap, dat door zijne voorgewende neutraliteit in zake des geloofs allen grond van zedelijkheid mist? Wij hoorden reeds het woord van Br.·. Polack, die de moraal der christenen aanviel......, waarom? omdat deze, "den mensch genoegten verbiedt, waartoe de natuur hem aandrijft." Niet alle vrijmetselaars zullen den onbeschaamden moed hebben het woord van Br.·. Polack na te spreken, maar toch kan het niet worden ontkend, dat neutraliteit in het geloof, wat hier in werkelijkheid is algeheel gemis en verwerping van leerstukken, die het gedrag van den mensch regelen moeten, voeren tot uitingen als die van den Antwerpschen vrijmetselaar en, wat erger is, leiden tot daden, welke zulke uitdrukkingen laten veronderstellen. Want waar de weerspannige menschelijke natuur door niets wordt in toom gehouden, waar God niet meer wordt erkend als de vergelder van goed en kwaad, daar kan onze bedorven natuur ongestoord haar lusten bot vieren, daar geeft de mensch zich schaamteloos over aan de grofste uitspattingen. Wanneer de man van geloof met de hulpmiddelen, die door zijn geloof hem ten dienste staan, nog valt, wat willen zij, die èn geloof èn hulpmiddelen missen, dan beweren zedelijk te leven en deugdzaam te zijn van gedrag! Echter te veel heeft men zich wijs gemaakt, dat een levenswijze, welke slechts *voor het uiterlijke* fatsoenlijk is, hetzelfde zou zijn als wat men in waarheid dient te verstaan onder een zedelijk leven; en omdat men ten volle kennis draagt van deze schromelijke begripsverwarring, is men onbeschaamd genoeg zoo hoog mogelijk op te geven van de zedelijkheid, van de zuivere moraal der loge, niettegenstaande ieder onbevooroordeelde zal moeten inzien, dat de vrijmetselarij bij haren strijd tegen het geloof onvermijdelijk ook de zedelijke orde omverwerpt. Jammer voor de loge, dat ook de ondervinding onder ons — de feiten zijn niet ver te zoeken en kunnen iedereen bekend zijn — de waarheid van ons woord bijna dagelijks bevestigt.

Of zegt men: de vrijmetselaren houden zich niet op met staatkundige partijen en partijschappen, dan moet zulk een iemand al een zeer onnoozele vrijmetselaar zijn om er nooit van gehoord te hebben, — wij noemen slechts een paar feiten onder honderden andere — dat te Rome en in andere steden van Italië de vrij-

FEUILLETON.

Un Empresa peligrosa.

(Fin)

E docter a bai sinta i a poerba pega sonjo, mientra Mattern a pone toer su atencion ariba candela i ariba machina. Si docter Sardo tabatin un bon idea di peligro den cual e tabata, le no a corda di poerba droemi, ma e no tabata sabi. Ultimo station nan a pasa. Un cuarto di un ora ainda i lo nan a jega!

Mientra Mattern tabata tira carbon den forno e tabata sinti koe su machina a pasa ariba cualquier cos, i el a tende un gritoe; el a lamanta i a tira un bista na toer camina.

"Kiko a sosede? e docter, koe a lamanta, a puntra.

"O nada! Podice un piedra of un pida paloe, koe tabata droemi ariba rail," Mattern a responde, koe un cara bleek manera morto: "Un dos tres minuut ainda i nos a jega".

Falta poco sin el tabata sabi el a haci su machina bai mas poco poco, e gritoe a haci su coerazon bati di ansia. El a comprende, kiko a socede. Un hende, un wagen, kiko koe ta, a pasa camina juist na ora koe su locomotivo tabata aja. Sigur a socede un disgracia terrible! kiko anto e gritoe por a nifica!

Nan a jega. Mas koe tabata tantoe scur, Mattern a conoce e lugar asina bon koe e no por a hera. El a haci su locomotivo para, i compaña di doctor Sardo el a bai su cas. Aja sigur su jioe tabata moeriendo caba, su jioe pa cual el a mata i herida. Dios sabi cuantoe hende!

Poco poco el a subi, pa jega na di dos piso. Su esposa a habri. Su jioe tabata na bida ainda? El a mira su cara bleek i a tende su rosea sali for di su pechoe coe un sono duroe. Mattern no por a wanta mas! Sin conocementoe el a cai na suela.

Solo a sali caba, ora Mattern a habri su wowo. El no por a corda un be kiko a socede anoche. Su cabez, su braza, su pia toer tabata pisar manera heroe. El a poerba hisa cabez, envano! Su esposa a tendele i a drenta den camber.

"Marie!" "O, mi bon esposa, com contentoe mi ta koe bo a spierta mi," e dici, mientra el a kita lagrima for di su wowo.

"Com ta coe nos jioe?" E ta na bida ainda?"

"O, Si! Dios gracia. Si lo bo a jega un ora despues, lo nos a perde, pero awor docter dici, koe no tin peligro mas. E no ta aki mas, pasobra nan a jamele pa algun hende koe a haja disgracia pa ferrocarril. Nan dici koe un homber a moeri i dos muher coe un mucha chikitoe ta bon herida. Ma poerba droemi awor, esai lo haci bo bon. Lo mi spierta bo, ora docter a bolbe."

Un morto i tres herida! I esai ta pa su falta! A socede contra su boluntad, su unicoe cordamentoe tabata di salba su jioe! Pero e tabatin drechi pa haci esai, mientra e tabata sabi ki peligroso tal biaga por a bira!

Desespera el a lamanta, e no por a keda droemi, aire den camber a sera su pechoe. Te awor ainda e gritoe, koe el a tende na anoche, a sona den su orea. Su esposa i su jioe tabata droemi. Com lo bai coe nan, el a corda i lagrima a sali for di su wowo. Poco poco el a habri porta i a jega na caya. Un momentoe el a keda para, e aire frescoe a haciele bon. Porfin el a bai na Station pa mira su machina manera tabata su coestumber. Le a weitele na toer banda, por a socede koe un of otro cos a kibra, duranti e biage terrible. Mientra el a para asina banda di su machina, el a sinti un hende pone su manoe ariba su schouder, i a tende un harrimentoe duroe.

Un di trahadornan, koe mester a saca chinisie for di locomotivo i koe mester a cende candela den machina a jega tras di djele i dici bofonnando:

"Sigur bo ta bini mira, kiko bo a cohe ajera anoche!"

"Kiko mi a cohe? Kiko bo kier bisa?"

E otro a coeminza harri mas duroe ainda.

"O, bo a daal e bon duroe. Ta admira mi, koe bo locomotivo no a kita for di su rail. E dos wiel pa dilanti ta jen di lana. Mi a limpia toer i a hiba pidanan. Ata mira cuantoe wesoe! Ta duel mi di su cachunan!"

Bisando esai, el a munstra Mattern hopi pida di cachu di un bina.

"Ata, mira! E pober animal. Le no a corda di a topa na anoche bo locomotivo. Sigur el kier a pasa camina i weita luz di bo machina, asina koe el a keda para, i bo a matele. Den tal circunstancia un bina por haci cos mas bobo ainda, koe un carner of boerikoe.

Mattern mester a tene su mes na su machina, pasobra e tabata cerca di cai. E gritoe anto, tabata un koe el a tende, tabata un gritoe di un bina moeriendo.

I toch—a socede un disgracia—el no a tende anto, koe un a moeri i dos tres otro tabata herida? Mattern a puntra su mes, koe el tabata na sonjo ainda, si of no!

Parce koe e otro a comprende kiko a pasa den cordamentoe di Mattern, of podice tabata su gustoe, su zelo pa conta e nobo koe e mes a caba tende, com koe tabata el a sigi, diciendo:

Juan Keel no tabata tantoe fortunar coe su machina como bo. Awe mainta el a tira un wagen abao, pero esai no tabata su falta. A parce koe su cochero tabatin muchoe pura, pasobra el a habri porta, pa pasa camina, ma juist na e ora ferrocarril a jega. E cos ai por a caba mas pehor, pero Keel a stop ora el a mira posta habri. Si el a sigi, nada no por a juda nan. Awor un homber a kibra su pia, un otro su braza, e cocheroe i su jioe a haja algun herida chikitoe, e wagen ta henteramente kibrar; ma Mr. Mattern, ki falta? Larga mi bai!"

I e homber tabatin drechi di spanta, pasobra Mattern a brazele i a hari i jorana mes momentoe.

Mattern su castigoe no tabata muchoe grandi.

Cordando koe el a haci contra reglamento solamento pa salba su jioe, el mester a paga como boet *f* 50.

Dr. Sardo no a haja ningun castigoe, al contrario, su obra di misericordia a haci koe toer hende kier tabata juda di Dr. Sardo.

metselarij het als haar recht be schouwt, om *als zoodanig* met hare banieren en insignia de eerste plaats te hebben bij alle anti-clericale vertooningen, met name op 20 September, wijl zij openlijk wil verklaren en erkennen, dat de vernietiging van de tijdelijke macht des Pausen en de eenheid van Italië *haar* werk is. Zijn er dan nog zulke onnoozele vrijmetselaren, die niet weten, dat in Frankrijk, op bevel van het maçonnieke hoofdbestuur, alle aan de Katholieke Kerk en aan de geestelijke Orden vijandige wetten in de loges zijn ontworpen, bestudeerd en voorbereid; zijn zij dan nog zoo onnoozel, dat zij bij het bezoek van Br.·. Félix Faure, den president der Republiek, aan het Zuiden, niet gezien hebben, hoe in Frankrijk de vrijmetselarij als politieke partij in den Staat optreedt en niet er voor terugschrikt om den hoogsten regeeringspersonen een gedragslijn aan te geven? Hebben die onnoozelen dan de telegrammen niet gelezen, *die van de Spaansche Regeering zelve uitgingen*, en waarin toch zoo duidelijk *door de Spaansche Regeering* vermeld werd, niet alleen dat onder de gevangen genomen opstandelingen der Philippijnsche eilanden vrijmetselaars zich bevonden, maar ook dat de opstand op de Philippijnen tegen het wettig gezag het werk der maçonnerie is?

"De vrijmetselaren houden zich niet op met staatkundige partijen en partijschappen!" Wat onheilen, wat onberekenbare schade en schande heeft de vrijmetselarij niet gebracht over Italië, over Frankrijk! Hoe heeft zij niet schaamteloos geïntrigeerd om door het verschaffen van ambten en fortuin aan haar volgelingen zich meesteres te maken van den toestand! En nu uit het Vaticaan het "te wapen" klinkt, niet voor den strijd tegen de menschen, maar voor een vernietigingsstrijd tegen de sekte der vrijmetselarij, nu Rome Italië bevrijden wil van hare overheersching en de Christenen oproept, zooals vóór 800 jaar de stem van Urbanus II over de Christenwereld weerklonk, nu door het antivrijmetselaarscongres te Trente den loge-mannen openlijk de oorlog wordt aangedaan, nu zijn de vrijmetselaars woedend, nu stort Nathan, de nieuwe grootmeester, de opvolger van Lemmi, zijn toorn uit in een maçonnieke circulaire en neemt zijn toevlucht tot den laster, het gewone wapen der sekte, door den Paus voor te stellen als "een wreed vervolger, die zelf afdaalt in de arena, om er zijn proselieten aan te vuren tegen ons met beschuldigingen, die elk eerlijk geweten en ieder onpartijdige verre van zich zou werpen."

De Paus echter schreef aan Aliata, den ontwerper van het Trentsche Congres dit: "Wij vertrouwen ten volle, dat uw congres den Katholieken een nieuwen spoorslag wezen zal om, *terwijl zij jegens den persoon der dwalenden met christelijke liefde zich gedragen*, de dwaling niet te ontzien en niet toe te laten, dat op eenigerlei wijze afbreuk gedaan worde aan ook maar één der goederen, die Jesus Christus op de wereld is komen brengen."

Ziedaar wat de goede trouw van Nathan durft noemen: "een verdelgingsoorlog tegen de menschen." En dat de woorden van den Paus de gevoelens vertolken van zijn hart, Leo XIII heeft het bewezen door de daad zelve, toen Hij niet aarzelde Zijn machtigen invloed aan te wenden bij den Negus van Abyssinië voor de Italiaansche gevangenen.

Zoó wreekt de Paus zich op zijne vijanden. De gevangenen van Menelik hebben gestreden onder de banier, welke in 1870 de troepen aanvoerde, die zich meester maakten van het Pauselijk Rome. De oorlog in Afrika is het werk van dezelfde vrijmetselarij, die den Paus in 1870 beroofde en den Paus steeds bleef kwellen, die verleden jaar Hem beleedigde door haar pogingen om van een jammerlijke herinnering een jubelfeest te maken.

Toen werd, tot aandenken aan het vijfentwintigjarig bestaan van het "éene Italië," op den Gianiculo het standbeeld onthuld van Garibaldi, dat den blik gericht houdt op het Vaticaan, als wijzende op den vijand.

Een optocht verliet den heuvel; *de banier van de vrijmetselarij ging voorop*, vóór die van het leger. Daar was een groote heldendaad verricht: er zou na deze openbare bevestiging van het *Roma intangibile* nieuw leven komen in het maçonnieke Italië.

Eén jaar slechts is voorbijgegaan. De vrijmetselarij heeft in haar waanzin het leger gevoerd —*zij voorop*, doch niet verder dan *tot aan* het slagveld, de helden!— naar de meest schandelijke, naar de bitterste nederlaag.

En het Pausdom daarentegen, dat de onverlaten gescholden hebben den "vampier van Italië", heeft de edelmoedigheid beoefend van den overwinnaar. Eén jaar is genoeg geweest om met feiten vierkant tegen te spreken, wat aan den voet van Garibaldi's beeld met zooveel ophef aan de wereld beloofd was.

Bloedige, welsprekende logenstraffing! Bloedige, welsprekende, doch ook overtuigende logenstraffing, want de feiten, welke in Italië zijn geschied, bevestigen het woord, gesproken door den Paus ten aanzien der geheele wereld, dat, waar de volkeren zuchten onder de overheersching der vrijmetselarij, zij zoowel op godsdienstig als op maatschappelijk gebied tot een wissen ondergang worden gevoerd.

Een held en een heilige.

Dr. Schaepman heeft in het tijdschrift *Eigen Haard* een *In Memoriam* gewijd aan de nagedachtenis van den Zeer Eerw. pater Le Cocq d'Armandville, priester-missionaris der Societeit van Jesus in Nederlandsch-Indië.

Wij meenen onzen lezers een nadere kennismaking met deze zeer lezenswaardige bladzijde niet te mogen onthouden en laten daarom eenige citaten eruit volgen:

In de laatste dagen van Augustus, zegt de schrijver, las men in de nederlandsche bladen het volgend verhaal, overgenomen uit de *Makassaarsche Courant*:

„Den 5n Maart jl. ondernam de pastoor Le Cocq d'Armandville van uit Kapaur (133°) met den schoener van den Arabier Bahadilla uit Banda een reis naar den 141sten graad. De zee was zeer onstuimig, bij de Mariannestraat werd de steven gekeerd. Aan wal gegaan, vond hij op 139° een goede bevolking, beklom een eindweg het sneeuwgebergte, doch moest om de woestheid der kannibalen terugkeeren. Op 135° 45' verbleef hij 13 dagen lang. Daar liggen in de nabijheid van de rivier Wouka een twaalftal kampongs, naar schatting door 3000 á 4000 zielen bewoond. De bevolking was zeer goed gezind; zij stond eenige kinderen af, om bij den pastoor te worden opgevoed. Den 27n Mei jl. zou zijneerw. in de vroegte van daar vertrekken; 't werd echter avond vóór men scheep kon gaan. Er stond een vreeselijke branding. Omstreeks vijf uren begaf zich de pastoor met een kind van zeven jaren in de sloep. Op vrij grooten afstand van de kust sloeg het vaartuig om; de pastoor, een uitmuntend zwemmer, greep het kind, en met den kleine sloeg hij zich door de golven heen naar het strand. Te zeven uur kwam het kind behouden aan wal, de pastoor echter verscheen niet. Inmiddels hadden de roeiers ook de kust bereikt, doch een van hen, de voorganger, had den dood in de golven gevonden. Schreiend stond de kleine daar, en telkens wanneer men hem naar den toewan vroeg, wees hij huilend naar de diepte. Onmiddellijk werden 100 vaartuigen in alle richtingen uitgezonden; een gedeelte der bevolking verspreidde zich over het strand. Men zocht den geheelen nacht, niets ontdekte men van den pastoor. Negen dagen lang zette men de nasporingen voort, doch alles vruchteloos. Toen lichtte de schoener het anker en zette koers naar Kapaur en Banda. Aandoenlijk moet het geweest zijn, volgens getuigenis der opvarenden, hoe innig medelijdend de bevolking over het ongeluk van den pastoor jammerde. Pastoor Le Cocq d'Armandville heeft zijn lange loopbaan in Indië uitsluitend onder de meest woeste inlanders doorgebracht. In de binnenlanden van Flores, van Ceram, op de Watoebella-groep en op Nieuw-Guinea heeft hij met onverdroten ijver gearbeid. Hij was een man van buitengewone gaven, bezat een zeldzamen ondernemingsgeest, was onverschrokken in de hoogste mate. De katholieke zending verliest in hem een van haar beste missionarissen."

De pastoor, van wien hier sprake is, zegt dr Schaepman, was een Jesuïet. Hij had de school doorloopen, die zijn ordebroeder. P. Clarke in de *Nineteenth Century* van Augustus ll. zoo keurig en zoo kernig voor zijn landgenooten heeft geschetst. Een schets, die ook ten onzent de aandacht trok. Hij behoorde tot de uitgelezen schaar, die naar het wijs bestel, aan Gideon gegeven, door keuze, keuring en beproeving uit een schaar vrijwilligers een keurbende wordt. Hij was zedelijk en geestelijk geoefend tot alle hooge dingen, en bij die oefening was niets van wat aan kracht in hem stak ongebruikt gelaten. Hij had geleerd te gehoorzamen in blinde gehoorzaamheid, maar in de lichtvolle blindheid, die geschapen wordt door het vertrouwen op de onbaatzuchtige wijsheid, den onwankelbaren rechtszin en de volstrekte toewijding aan God van zijn oversten.

Dit is geen soort van algemeene beschouwing. Alleen zulke mannen, die geheel hun leven aan één levensvorm en één levensregel vasthouden, die hun gebed en hun geestelijke oefeningen onder alle hemelstreken en alle graden beoefenen met de regelmatigheid van een broeder met een boeksken in een hoeksken; die aan de regelmatigheid nooit het hoogere ten offer brengen, maar die juist door die regelmatigheid al het buitensporige en al het zwakke vermijden,— alleen zulke mannen kunnen een leven leiden en besluiten als deze pastoor geleid en besloten heeft.

Ziehier een omtrek van dat leven.

Cornelius Joannes Franciscus Le Cocq d'Armandville werd den 29 Maart 1846 te Delft geboren. Van zijn jeugd is weinig bekend. In 1865 werd hij tot het noviciaat der Sociëteit van Jesus te Mariëndaal bij Grave toegelaten. Na zijn twee jaren van voorbereiding en beproeving te hebben doorleefd, begon hij zijn verdere studiën. Een gedeelte van deze deed hij te Laval, departement der Mayenne, in Frankrijk. Daar bevond hij zich in *l'année terrible*, 1870-71, en was getuige van de heldhaftige en geweldige gevechten, rondom le Mans door Chanzy tegen het legerkorps van Friedrich Karl van Pruisen geleverd, gevechten, welker geweldige beteekenis uit de sobere beschrijving van Moltke als uit verheven, in metaal gedreven beeldwerk wordt gekend. Getuige was hij niet alleen, maar hij was een medestrijder in den dienst der liefde. Hij verpleegde zieken en gewonden met een alles opofferenden ijver en met de eigenaardige geestdrift van hen, die in het geven van zich-zelven het ideaal van het leven en tevens het meest dagelijksche van alle dingen zien.

In het Vaderland teruggekeerd, bekleedde hij een leerstoel aan het St. Willibrordus-Gymnasium te Katwijk aan den Rijn. Na gedurende twee jaren—de praktijk der Sociëteit —(*the Training of a Jesuit*) brengt mede, dat men dikwijls van werkzaamheid verandere en aldus een onwaardeerbare veelzijdigheid verkrijge—dezen post te hebben vervuld, deed hij te Maastricht zijn theologische studiën en werd den 8 September '76 tot priester gewijd. Na de wijding volbracht hij zijn derde proefjaar; het jaar, dat de herhaling brengt van alle oefeningen en beproevingen, het jaar dat den volwassen Jesuïet maakt.

Na dat jaar kan het schip van stapel loopen, zooals P. Clarke zegt, en het schip liep van stapel. Om bij de werkelijkheid te blijven—en de werkelijkheid is hier fraai genoeg, om beeldentooi te kunnen ontberen — in den herfst van 1878 ging P. Le Cocq scheep naar Nederlandsch-Indië, om aan het zendingswerk deel te nemen.

Wordt vervolgd.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

De Gouverneur is verhinderd Zondag 1 November a. s. bezoeken af te wachten.

De Adjudant van den Gouverneur
VAN WINGEN.

Lyst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Daniel Villalobos S., Honoria Sosa de Garcia, Leonidas Sosa de Fuemayor, Anita de Lima, Ramon Monteverde, Vanselk.

De *Paramaribo*, een stoomschip in Nederland gebouwd om dienst te doen tusschen Nickerie en de hoofdstad van Suriname, is volgens een telegram uit Londen van den 10n. October aan de Noordkust van Spanje bij een storm vergaan. Zijn wij wel ingelicht, dan bevond de heer Jutta, beheerder der koloniale vaartuigen in Suriname, onder wiens toezicht het vaartuig gebouwd werd, aan boord.

***

De gevreesde gele koorts heeft weder van zich doen spreken. Na eene ongesteldheid van slechts enkele dagen is jl. Zaterdag de WelEdel Gestr. Heer H. Stellenboom, 2de. luitenant bij het Garnizoen alhier aan die verschrikkelijke ziekte overleden.

***

Een waardig man, Curaçaonaar van geboorte, is wederom van ons heengegaan. In den nacht van Woensdag op Donderdag j. l. is in den leeftijd van bijna 83 jaar zacht en kalm overleden de Hoog EdGestr. Heer SIMON PRINCE, gepensioneerd kolonel der Genie. De overledene was ridder der orde van de Eikenkroon en gerechtigd tot het dragen van het Metalen Kruis. Eenige jaren geleden werd de Heer Prince tot lid van den Kolonialen Raad gekozen, doch bedankte wegens zijnen hoogen leeftijd. Eene talrijke, uitgelezen schare van vrienden en bekenden vergezelden den waardigen doode naar zijn laatste rustplaats.

Ook melden wij met leedwezen het overlijden van den Heer DAVID FIDANQUE, broeder van den Heer J. P. Fidanque, directeur der *Oficina Maritima*, wien wij bij dezen onze deelneming betuigen bij het droevig verlies door Hem geleden.

***

Het vormen van commissie's schijnt thans in de Curaçaosche lucht te zitten. Laten wij slechts hopen dat de Heeren, die zich thans zoo bereidvaardig toonen in het vormen van commissie's, goed aaneengesloten blijven en met den steun der Curaçaosche bevolking waarlijk iets grootsch ter eere van ons geëerbiedigd Vorstenhuis tot stand brengen. Melden wij met ingenomenheid in ons vorig nummer de oprichting eener commissie, onder het voorzitterschap van den Heer Mr. Sol C. Henriquez, voor de inzameling van gelden tot het aanbieden in 1898 aan Hare Majesteit de Koningin-Weduwe van een geschenk als nationaal huldeblijk, thans vermelden wij met niet minder ingenomenheid, dat zich wederom eene commissie heeft gevormd met den Hoog Geachten Heer Mr. Sol C. Henriquez tot eere-voorzitter en den Heer Mr. R. M. Ribbius tot voorzitter, met het doel aan onze jeugdige Koningin bij hare meerderjarigheid een passend huldeblijk aan te bieden.

Eveneens vernemen wij, dat door de Heeren C. C. J. van Romondt, T. F. W. Krafft en C. Statius Muller aan verscheidene ingezetenen van ons eiland een schrijven is gericht, waarbij die Heeren zijn uitgenoodigd tot het vormen eener commissie om den dag van 31 Aug. 1898 als een blijden dag recht feestelijk op ons eiland te vieren.

Al de Heeren, tot wie de uitnoodi-

ging gericht werd, hebben, met uitzondering van den Heer Gijzen, die wegens aanstaand vertrek verhinderd wordt, hunne adhaesie betuigd, zoodat Vrijdag j. l. een bestuur met den Heer Selhorst als voorzitter werd samengesteld.

Beiden commissie's wenschen wij het beste succès toe.

***

Nog altijd hoort men in onze stad veel spreken over hetgeen "de Groote Enerib" ons te genieten gaf als "de zwevende Dame." Nog altijd zijn de gevoelens daar erg over verdeeld. Ziehier, wat wij dien aangaande vonden in *The Scientific American* van deze maand. Misschien geeft deze eene oplossing, die allen bevredigen kan, zonder aan duivelsche kunsten, aan somnambulisme of zinsbedrog eene rol in de zaak toe te schrijven. Ziehier. "Wij hebben reeds eene menigte vertooningen beschreven, die waarlijk merkwaardig waren, om de mecanische kunstmiddelen, die er bij gebruikt werden. Nu gaan wij eene mecaniek bespreken, die gebruikt wordt door den beroemden goochelaar Hermann in zijne toovervoorstelling genaamd: *De zinsbegoocheling van Trilby.*

Men plaatst eene plank boven op den rug van twee stoelen, zoodat zij eene brug vormen. Eene actrice, die Trilby uit de beroemde novelle van Du Maurier voorstelt, treedt binnen, beklimt een tabouret en gaat liggen op de plank. Zij houdt in hare hand een grooten bloemruiker, die ook zijne rol te vervullen heeft. Hermann, Svengali vóórstellend, schikt hare kleederen in orde en begint rond het geimproviseerde bed te trippelen. Met al de deftigheid en den omslag, die het geval noodzakelijk maakt, neemt hij voorzichtig, o zoo voorzichtig, den eenen stoel na den anderen onder de plank weg, en zie, deze blijft zweven in de lucht. Hoe geschiedt dat? Achter het tooneel staat eene kozijn of deurstijl met boven eene katrol. In het achterscherm van het tooneel is eene kleine opening. Terwijl nu de goochelaar bezig is met de kleeren te schikken komt met behulp van een medewerker achter de schermen, langzaam eene sterke en lange schroef vooruit, die in de plank dringt. Deze schroef wordt behendig met eene tip van het kleed of met den bloemruiker bekleed. Nu is het tijd om de stoelen weg te nemen en de dame hangt met hare plank in de lucht. Althans zoo denkt het publiek, dat mag komen kijken en de verbinding niet bemerkt omdat die bedekt is door den ruiker. Zweeft nu eenmaal de dame, dan kan men door middel der katrol haar eenige op- en neergaande bewegingen doen maken, die het effect nog verhoogen. Eindelijk worden de stoelen er weer ondergezet en Trilby houdt zich of ze zwakker wordt. Zij staat op en Svengali haalt de plank neer en laat ze onder een vloed van woorden aan het publiek zien, om daghelder aan te toonen, dat er volstrekt geen bedrog heeft plaats gehad.

Opgetogen gaan de toeschouwers naar huis en de minst geloovigen onder hen nemen toch wel eenige tusschenkomst van onbekende krachten of machten aan."

Men ziet het, men behoeft nog zelfs zijn toevlucht niet te nemen tot spiegels, om eene uitlegging te vinden voor eene zaak die inderdaad op het eerste gezicht vreemd schijnt.

INGEZONDEN.

Aruba, October 1896.

Bij het sluiten van de maand September ll. was het een jaar geleden, dat hier op ons eiland in de Roomsch Katholieke gemeente van de Oranjestad de reeds gunstig bekende Vereeniging van liefdadigheid "Mutuo Auxilio" werd opgericht met het edele doel om aan hulpbehoevende zieken en zoogenaamde huisarmen onderstand te verleenen. Overeenkomstig de statuten dier Vereeniging heeft het bestuur de balans over het afgeloopen jaar opgemaakt en geoordeeld, dat de openbaarmaking der verkregen uitkomsten zou kunnen strekken zoowel tot bemoediging der leden, die edelmoedig voortgaan hunne maandelijksche bijdrage te voldoen, als tot voldoening der ingezetenen van Curaçao en andere particulieren, die gehoor gevend aan het beroep op hunne liefdadigheid gedaan, de Vereeniging met hunne geldelijke giften hebben gesteund. De balans dan over het afgeloopen jaar is als volgt: in de kas der Vereeniging is ingekomen, deels aan maandelijksche contributiën, deels aan particuliere giften, de som van ƒ840,74. De uitgaven beloopen ƒ277.10, van welk bedrag de niet geringe som van ƒ254,85 aan hulpbehoevenden is uitgedeeld, terwijl de overige ƒ22,25 aan verschillende benoodigdheden besteed zijn. De Vereeniging besluit alzoo het eerste jaar van haar bestaan met een batig saldo van ƒ563,64. Dit resultaat mag voorzeker bevredigend heeten, en het bestuur gevoelt zich daardoor aangespoord om ten bate der hulpbehoevenden zijn beste pogingen aan te wenden, ten einde in het thans ingetreden tweede jaar een nog gunstiger resultaat te verkrijgen en de zegeningen der liefdadigheid in nog breeder kring te verspreiden, dan tot hiertoe kon geschieden. Daarom heeft het bestuur o. m. besloten, na verkregen goedkeuring der kerkelijke Overheid, eene woning, die indertijd ten behoeve der armen aan de Roomsch Katholieke gemeente is afgestaan, in te richten en te bestemmen tot het verplegen van verlaten zieken, die zich zonder have en dak mochten bevinden, en tot verzorging van vreemdelingen, die behoeftig en hulpeloos in staat van ziekte op Aruba mochten aangebracht worden. De gevraagde goedkeuring der kerkelijke Overheid is reeds verkregen, en spoedig zal met de uitvoering van genoemd plan een aanvang worden genomen. Zoo ontkiemt het zaad der liefdadigheid en zal zich onder Gods zegen allengs ontwikkelen tot een plant. Het bestuur der Vereeniging wenscht niets vuriger, dan dat door de mildadigheid van leden en niet-leden de plant geleidelijk moge opgroeien tot een boom, dat de boom steeds in wasdom toeneme, en vele van onze lijdende natuurgenooten onder zijn lommer verkwikking en heil mogen vinden.

De Voorzitter
Rev. J. VAN BAARS. Ord. Præd.
pastoor der gemeente.

De Secretaris
MAX: F. ARENDS.

Red: Wegens plaatsgebrek zullen wij in een volgend nummer de spaansche vertaling mededeelen.

NEDERLAND.

— De Koninginnen zijn voornemens in de eerste dagen van November zich te begeven naar het buitenland en verblijf te houden te Pugnyles Corbières, bij Aix-les-Bains.

Na een verblijf van drie weken aldaar, hebben de Vorstinnen het plan een bezoek te brengen aan de voornaamste steden van Noord-Italië of wel verblijf te houden aan de Italiaansche meren.

BUITENLAND.

Rome.—De H. Vader heeft zijnen lijfarts, prof. Lapponi, "motu propio" benoemd tot commandeur der orde van den H. Gregorius den Groote. De benoemingsbreve is hoogst onderscheidend voor den verdienstelijken geneesheer; de Paus zegt daarmee te willen erkennen diens groote kennis, de verstandige en voortdurende zorgen, die hij in het werk stelt om de gezondheid des Pausen te bewaren in weerwil van dezes hoogen leeftijd. Leo XIII heeft persoonlijk aan dr. Lapponi de breve willen overhandigen.

— Kardinaal San Felice is nu weer zooveel beter dat men alle levensgevaar geweken acht.

— Prof. Hale uit Chicago, hoogleeraar in het Latijn, deelt in de *Classical Review* mede, dat hij in het Vaticaan een zeer belangrijk onbekend handschrift van de verzen van Catullus heeft ontdekt.

— In een der achterstraten van Rome, ver van het middelpunt der stad, zijn 3 in lompen gewikkelde bommen gevonden. De politie zal den inhoud laten onderzoeken.

— De graaf Acquaderni en de markies Crispolti hebben aan Z. H. den Paus een plan voorgelegd om een internationaal comité in te stellen, dat op plechtige wijze het einde dezer eeuw en het begin der XXe zal vieren door een acte van dankzegging over geheel de wereld aan O. H. Jesus Christus en een acte van liefde en gehoorzaamheid jegens zijn plaatsbekleeder op aarde, den Paus van Rome. Z. H. Leo XIII heeft dit plan goedgekeurd en zijn zegen geschonken aan hen, die het werk voorbereiden.

Frankrijk.—In den franschen ministerraad heeft Zaterdag 26 Sept. Rambaud, minister van Onderwijs en Eeredienst, verzocht van laatstgenoemd departement ontheven te worden, daar hem Onderwijs alleen reeds hoofdbrekens genoeg bezorgde. Dienovereenkomstig is daarop besloten, "Eeredienst" voortaan weder te vereenigen met "Justitie"; zoodat de fransche geestelijkheid in haar betrekkingen tot den Staat, van nu af met Darlan, den minister van Justitie te doen krijgt en van Rambaud ontslagen is.

Vóór zijn afscheid heeft deze echter juist nog voor een souvenir van gallicanisme gezorgd, door het schrijven van een "waarschuwing" aan den kardinaal-aartsbisschop Langénieux van Reims, in verband met het aldaar te vieren 14e eeuwfeest der bekeering van Clovis. Zich schijnbaar beroepende op het Concordaat, maar feitelijk op het valsche standpunt der beruchte Organieke Artikelen staande, maakt de minister zich ongerust over de samenkomst van zooveel fransche bisschoppen en de adhaesiën van bisschoppen uit andere landen, welke volgens hem de manifestatie internationaal maken en zelfs indruischen tegen de politiek, die voorgeschreven werd door Z. H. den Paus! De eerste circulaire, in verband met deze feiten door Mgr. Langénieux verspreid, was eigenlijk ook reeds berispelijk, maar toen heeft de groote man nog gezwegen; maar een nieuwe circulaire deed de maat van zijn geduld overloopen, en thans waarschuwt hij den kardinaal voor de groote verantwoordelijkheid, waaraan deze zich blootstelt voor het geval dat de feesten het uitsluitend godsdienstig karakter zouden overschrijden!—De *Vérité*, dit relaas uit *Agence Havas* en *Evènement* overnemende, kan haast niet gelooven dat Rambaud werkelijk zulke onbeschaamde dwaasheden zou geschreven hebben en verwacht van hem een dementi of anders een ruiterlijke verdediging van zijn dwaasheid, voordat hij Darlan daarmede laat zitten. De kardinaal zal intusschen, ook zonder een Rambaud of een Darlan, wel weten wat hem te doen staat!

Engeland.—In ons vorig nummer deelden wij reeds in het kort mede, dat Z. H. de Paus na rijp beraad de wijdingen der Anglicaansche priesters had ongeldig verklaard.

Eenigen der onzen geloofden nog aan de mogelijkheid dat deze wijdingen niet ongeldig waren, omdat zij het van ganscher harte hoopten; en wat men hoopt gelooft men gaarne.

Zij zagen in hunne verbeelding geheele scharen van geestelijken en leeken uit de Anglicaansche Kerk overgaan naar de oude Moederkerk, wanneer men te Rome zou kunnen oordeelen, dat de wijdingen der Anglicaansche priesters geldig waren. Was het zelfs niet mogelijk, dat de Anglicanen en masse werden teruggebracht?

Maar helaas! het mocht zoo niet wezen. De Paus heeft geoordeeld en dat oordeel aan de wereld bekend gemaakt.

De Paus heeft gesproken en de zaak is uit: de Anglicaansche priesterwijdingen *zijn ongeldig.*

Door deze uitspraak komt de *Vraie France* van Rijssel tot overwegingen, die wel waardig zijn door velen gelezen te worden. Zij schrijft ongeveer het volgende:

Met dezen brief geeft de Paus een nieuw bewijs voor de heiligheid en daardoor voor de onsterfelijkheid der Kerk.

Laat men deze quæstie eens bezien van een menschelijken kant: Wij hebben hier een Paus, die met al de kracht, die in hem is, ijvert om alle afgedwaalde Kerken terug te brengen tot de oude Moederkerk. Om dat doel te bereiken, heeft hij zich gewend tot alle ketters en scheurmakers van de gansche wereld—en hij heeft dat gedaan op eene zachte en liefdevolle wijze, die door allen geprezen werd.

Wel waren er vele sceptici, die geloofden, dat al dit pogen zou schipbreuk lijden; maar de Paus zette zijnen arbeid voort, en wilde weer worden de Vader van allen, die in den Christus gelooven.

De hooge leeftijd echter van den Paus maakt dat hij haast heeft, wil hij nog in zijn leven het begin der terugkeerende eenheid zien.

Van Engeland uit schijnt het begin tot hereeniging te zullen komen. Indien de wijdingen der Anglicaansche geestelijken worden erkend door de Kerk, zijn vele geestelijken bereid terugtekeeren tot de oude Kerk en zal een gansche schaar van leeken volgen. De beweging kan voortduren en eindelijk — God weet — welken omvang krijgen. Dan zou de hartewensch van den ouden grijsaard in vervulling gaan en kon hij, bij zijn graf staande, stervend zijne handen opheffen om een heel volk te zegenen dat teruggekeerd was tot hem.

Van hoeveel belang was het dus, dat die wijdingen konden geldig verklaard worden!

De Paus overlegt, bidt, neemt raad en oordeelt eindelijk met souverein gezag, de Anglicaansche priesterwijdingen zijn ongeldig. Hij verklaart het omdat het *de waarheid* is.

Ziedaar de groote kracht, de onsterflijke heiligheid der Kerk, waardoor zij in weerwil van alle vervolgingen blijft voortleven en alle beginsel van scheiding en dood te boven komt.

Zij zegt *de waarheid* altijd, soms schijnbaar tegen haar belang in, indien dat belang met kortzichtige menschelijke oogen wordt bezien; en juist omdat zij overal en altijd, wat er ook gebeuren moge, niet schaggert met de waarheid, en zelfs den schijn van logen verwerpt, behoedt zij zich-zelve voortdurend voor alle begin zelfs van bederf, dat ontwijfelbaar voert tot den dood. De Kerk is het *leven* omdat zij de *waarheid* is.

Zeg dat die Kerk stug is ten opzichte van de waarheid, in deze stugheid ligt haar kracht.

Azie.—Op de Philipijnen zijn de opstandelingen meester van acht dorpen in Cavite en beschikken over een grooten voorraad wapenen, terwijl zij er nog meer verwachten. Te Rosario hebben zij de huizen der Spanjaarden overweldigd, geplunderd en vernield; te Santa-Cruz hebben zij den pastoor vermoord. Eene bende van 800 man viel Rechaede aan doch stiet op heftigen tegenstand van de burgerwacht; deze hield de belegering drie dagen vol, toen kwam er versterking en moesten de opstandelingen afstrekken met achterlating van 50 dooden, waaronder een hunner aanvoeders, den *cabecilla*, Pucu.

Transvaal.—De met de laatste mail ontvangen transvaalsche couranten leveren opnieuw het bewijs, hoe daarginds in het verre Zuiden van het Donkere Werelddeel nog honderde harten kloppen voor het nederlandsche Vorstenhuis, en hoe ook onder de Hollanders daar de verjaardag van koningin Wilhelmina tot een feestdag wordt gemaakt. In tal van steden en dorpen is de 31e Aug. waardig gevierd en werden heilwenschen uitgesproken voor Holland's Koningin.

Te Pretoria wapperden de vlaggen van vele woningen, en te twaalf uur rolden uit het artillerie-kamp de donderende schoten. De Volksraad hield dien middag geen zitting.

De receptie ten huize van den heer Domela Nieuwenhuis, nederlandsch consul-generaal, was schitterend, en werd bezocht door de geheele officieele wereld van Pretoria.

Ook te Johannesburg werd de verjaardag luisterrijk gevierd.

ADVERTENTIEN.

BUENO EN MAR Y EN TIERRA.

No hace muchos años, que á bordo de un buque inglés se amotinó la tripulación á causa de la mala calidad de las provisiones. Cuando hicieron saber al capitán el motivo de su queja, él les dijo, señalando el vasto Oceano. "*Aquí no hay panaderías.*"

Esta escusa era muy fútil y la tripulación no quiso admitirla. Dijeron que el capitán debió procurar que hubiera abundantes y buenas provisiones á bordo, ántes de hacerse al mar. El resultado de todo fué la pérdida del buque, demostrando así cuán equivocado es el plan de economizar el dinero por medio de la restricción de lo más necesario para la vida. No solamente los alimentos, sino también las medicinas son de necesidad, pues las enfermedades lo mismo atacan al marino en el mar que á las demás gentes en tierra.

"Nunca pienso de emprender un viaje," escribe el primer oficial de un buque, "sin estar provisto de su maravilloso remedio y me proporciona mucho gusto manifestar á Ud. los hechos sobre que yo fundo mi resolución. Por espacio de unos dos años he sufrido horriblemente de indigestión. Me gasté mucho dinero en medicos con la esperanza de obtener alivio y aunque indudablemente llegaron á conocer mi dolencia, también dieron á comprender de una manera manifiesta que no poseían medicina adecuada para curarme. Al contrario cada vez me encontraba peor y peor hasta el punto de hacerseme la vida insufrible. Un dia una señora me aconsejó probara el Jarabe Curativo de la Madre Seigel, lo cual hice, obteniendo el más notable éxito. En corto tiempo me curé radical y permanentemente. Queda Ud. en libertad de publicar este informe mío según le plazca. (Firmado) J. B Don, primer oficial del vapor "Claudius," de Lóndres, Enero 2 de 1895."

"Hace unos dos años," escribe otro señor, "que á causa de los efectos de un resfriado, empecé á sentir un ruido en los oidos que me impedió oir los sonidos ordinarios, y más tarde me quedé casi completamente sordo. Alarmado y sin saber que hacer, consulté al médico, quién me aconsejó de tomar el Jarabe Curativo de la Madre Seigel, por medio del cual he obtenido el alivio más completo. La curación ha sido verdaderamente tan genuina y radical, que no he vuelto á sufrir ninguna incomodidad, por lo cual y por su maravilloso especifico doy á Ud. mis sinceras gracias. (Firmado) Antonio García, Villanueva de la Serena, Julio 31 de 1894."

"Aprovecho la presente oportunidad," escribe una señora, "para decirle que compré en casa del boticario Señor Canal un paquetito de su remedio, el cual me ha producido el más satisfactorio resultado, cortando de raiz los agudos dolores de cabeza que venía sufriendo durante muchos años. Con el derecho que me da mi propia esperiencia, me he creído justificado al recomendar su remedio á algunos amigos míos que sufren de dispepsia inflamatoria, pues abrigo la confianza que se curarán. (Firmado) Delfina Alvarez, Guijon, Cabrales Nº 46, Junio 8 de 1894."

"Tomo la pluma," dice otra señora, "para informar á Ud. de la notable curación que el Jarabe Curativo de la Madre Seigel ha operado en mi propia persona. Había perdido el apetito y sufría frecuentemente de angustias en el estómago, con predisposición de vomitar cuanto comía. También sufría continuamente de dolor de cabeza acompañado de debilidad nerviosa y languidez general. Me procuré su Jarabe en casa del boticario Don Eduardo Menendez de esta ciudad y tengo ahora la dicha de gozar de buena salud, gracias á la eficacia de este remedio. (Firmado) Josefa Areres, Gijon, Calle Remedios Nº bajo, izquierda, Junio 11 de 1894."

Todos los que han empleado el Jarabe Curativo, de la Madre Seigel lo alaban con el mismo entusiasmo y agradecimiento. Se aplica para la curación de la indigestión y dispepsia y todas las dolencias locales y sufrimientos que proceden de este ordinario pero peligroso desarreglo. Es eficaz y seguro en todos los casos y sin peligro para las personas de una constitución delicada. No permité que las enfermedades tome arraigo en la persona Usando el Jarabe cuando aparecen los primeros síntomas de la enfermedad se economiza tiempo y se evitan sufrimientos. (2)



VERLOOFD:

J. M. M. A. G. de Landerset

MET

Marie Josephine Cornelie Chapman.

Eenige kennisgeving.

Curaçao den 28n. October 1896.

BOTICA CENTRAL DE LANNOY & Cº

CURAZAO — OTRABANDA

CALLE ANCHA Nº 160

TELÉFONO Nº. 107

En este nuevo establecimiento encontrarán nuestros favorecedores toda clase de drogas y sustancias medicinales de las más modernas; así también perfumes de varias fábricas, anteojos, tabacos, agua de soda, etc. Trato fino y esmerado.



Bekendmaking

De publieke verkoop van ZILVEREN en GOUDEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van 1 Januari t/m 30 Juni 1894, onder Nº. 9382 C t/m Nº. 3693 D, zal plaats hebben op Donderdag den 5 November a s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 15 October 1896.
De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

ANUNCIO

Bendementoe di PREENDANAN koe tin placa fiá ariba nan na *Spaaren Beleenbank*, esta esnan for di 1 di Januari té 30 di Juni 1894 bao di Nº. 9382 C té Nº. 3693 D lo toema lugá dia Juebes 5 November i dianan koe ta sigui.

Ta jama interesadonan di bin paga nan interes afin di evita nan bendementoe.

Curaçao, 15 di October 1896.
President,
M. P. CURIEL.

I. VAN LIER Ez.

Cirujano Dentista

Ofrece sus servicios profesionales á los habitantes de esta culta sociedad.

HORAS DE CONSULTA:
de las 8 á las 11 a. m.
y de la 1 á las 4 p. m.
Oficina Otrabanda casa No 1.
Teléfono No. 87.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.
Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.
— De Venta Por —
Las Ferreterías y Almacenes de Víveres.

SIGAR "LA BELLA VENEZOLANA"

SOLAMENTE DI HAJA CERCA
J. S. SCHEIDELAAR,
CAJA GRANDI—OTROBANDA

E sigarnan di es marca aki ariba ta trahá coe di más grandi cuidao di masjar bon calidad di tabaco; nan tin un gustoe agradabel, i nan lo ta bendé pa prijs masjar barata di f 1,75 pa caha di 50 sigar.

Bin cumpra anto e sigarnan
—"La bella Venezolana"—
pa combenci boso di nan bon calidad.

ATENCION!

Como el koe ta suscribi a experimenta, koe e ya renombrado sigánan "La Bella Venezolana" ta ser falsificá, el a hajé obligá di doena un papel di su firma na cada cahita, lo cual por garantiza cumpradornan di legitimidad di es sigánan:

Mi ta pidi toer hende di poné bon atencion, koe e papel coe mi firma na e tapadera no ta kibrá.

J. S. SCHEIDELAAR.
Corsouw, 31 di Juli 1896.

ATENCION

Jarabe Curativo de la Madre Seigel, A. J. White, Limited London
Cerveza blanca, marca Bass } embotelladas por M. B. Foster & Sons Limited. London.
" negra " Guiness }
Tabaco de Royal Cigar Manuf. "Insulinde" Arnhem.
Cerveza blanca Sparkling T. P. Griffin & Cº London.
" " Prime Lager Bier } St. Pauli Brauerei Bremen.
" " Prime Pilsener Bier }

Unico Agente en Curaçao,
CHERIE NAAR.
Otrabanda.

J. H. M. Ellis.

ARTS,

Genees- Heel- en Verloskundige- is dagelijks te consulteeren van 8—9. 's morgens en van 3—4 's namiddags.

Voor minvermogenden van 7—8. 's morgens.

FORT AMSTERDAM.
Telephoon Nº 167.

M. B. GORSIRA & Cº

— HEERENSTRAAT —

Tienen constantemente un surtido de toda clase de mercancías renovado por todos los vapores.

Novedades,

Artículos de fantasía,

etc., etc., etc.,

MÁQUINAS DE COSER DE SINGER LEGÍTIMAS.

PRECIOS DE REALIZACION.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1896	Venezuela		Philadelphª		Caracas		Venezuela		Philadelphª		Caracas	
Vertrekt van NEW YORK....	Sept.	12	Sept.	23	Oct.	3	Oct.	14	Oct.	24	Nov.	4
Komt aan te CURAÇAO	"	18	"	29	"	9	"	20	"	30	"	10
Vertrekt van "	"	19	"	30	"	10	"	21	"	31	"	11
Komt aan te PTO. CABELLO	"	20	Oct.	1	"	11	"	22	Nov.	1	"	12
Vertrekt van "	"	21	"	2	"	12	"	23	"	2	"	13
Komt aan te LA GUAYRA..	"	22	"	3	"	13	"	24	"	3	"	14
Vertrekt van " ..	"	26	"	6	"	16	"	27	"	6	"	17
Komt aan te PTO. CABELLO	"	27	"	7	"	17	"	28	"	7	"	18
Vertrekt van "	"	28	"	7	"	17	"	29	"	7	"	18
Komt aan te CURAÇAO	"	29	"	8	"	18	"	30	"	8	"	19
Vertrekt van "	"	30	"	9	"	20	"	31	"	10	"	20
Komt LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	Oct.	1	"	10	"	21	Nov.	1	"	11	"	
Komt aan te NEW-YORK....	"	7	"	16	"	27	"	7	"	17	"	27

Stoomschip Maracaibo

Vertrekt van CURAÇAO....	Sept.	19	Sept.	30	Oct.	10	Oct.	21	Oct.	31	Nov.	11
Komt aan te MARACAIBO....	"	20	Oct.	1	"	11	"	22	Nov.	1	"	12
Vertrekt van "	"	27	"	6	"	17	"	28	"	7	"	17
Komt aan te CURAÇAO......	"	28	"	7	"	18	"	29	"	8	"	18

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.